اٰياتها ٢٨٦ ٢ سُوۡرَةُ الۡبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ ٨٧ ركوعاتها ٤٠

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ	شروع كوم په نوم د الله چه خاص مهربانه او عام مهربانه دے۔
الٓمّٓ ﴿١﴾ ذٰلِكَ الۡكِتٰبُ لَا رَيۡبَ ۛۚ فِيۡهِ ۛۚ هُدًى لِّلۡمُتَّقِيۡنَ ﴿٢﴾	الم داكتاب چه دے نشته شک په دي کي نصيحت دے دپاره د متقيانو۔
الَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡغَيۡبِ وَيُقِيۡمُوۡنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقۡنٰهُمۡ يُنۡفِقُوۡنَ ﴿٣﴾	هغه کسان چه ايمان راوړه په غيبو باندي پابندي کي د مانځه او هغه مال نه چه ورکړے دے مونږ خرچ کوي په لاره دا الله کي
وَالَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِمَآ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ وَمَآ اُنۡزِلَ مِنۡ قَبۡلِكَ ۚ وَبِالۡاٰخِرَةِ هُمۡ يُوۡقِنُوۡنَ ﴿٤﴾	او هغه کسان چه ايمان راوړه په هغه چه راليګے شوي دي تاته او په هغه چه راليګے شوي دي مخکے ستانه او په ورځ د اخرت دوي يقين کوي۔
اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنۡ رَّبِّهِمۡ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الۡمُفۡلِحُوۡنَ ﴿٥﴾	دغه کسان په هدايت دے د طرفه د رب د دوي نه او دغه کسان دوي دي کامياب۔
اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ اَمۡ لَمۡ تُنۡذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿٦﴾	يقينا هغه کسان چه کفر ئي وکو برابر ده په دوي که ته يروي دوي لره او که نه يروي دوي لره ايمان نه راوړي۔
خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ وَعَلٰى سَمۡعِهِمۡ ؕ وَعَلٰٓى اَبۡصَارِهِمۡ غِشَاوَةٌ ۟ وَّلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيۡمٌ ﴿٧﴾	مهر وهلے الله د دوي په زړونو او په غوګونو او په سترګو ددوي باندي پردي دي او دوي لره دے عذاب لوئي۔